

Podatnicy wykazujący znaczne przychody i jednocześnie niski dochód lub straty z tytułu działalności gospodarczej oraz dokonujący odliczeń z tytułu strat z lat poprzednich

1. Gdy koszty uzyskania przychodów przekraczają w ciągu roku sumę przychodów, różnica jest **stratą**.
Zarówno przepisy ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2010 roku Nr 51, poz. 307 z późn. zm.), jak i ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 74, poz. 397 z późn. zm.), umożliwiają rozliczenie straty poniesionej w roku podatkowym w najbliższych, kolejno po sobie następujących pięciu latach podatkowych.
2. Wysokość obniżenia dochodu w którymkolwiek z tych lat nie może przekroczyć 50% kwoty straty z lat poprzednich, podlegającej odliczeniu.
3. Podatnicy podatku dochodowego od osób fizycznych powinni pamiętać, że:
 - strata z danego źródła przychodu obniża dochód uzyskany z tego samego źródła,
 - nie podlegają rozliczeniu straty z odpłatnego zbycia rzeczy i praw majątkowych, tj. odpłatnego zbycia nieruchomości lub ich części oraz udziału w nieruchomości, spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego lub użytkowego oraz prawa do domu jednorodzinnego w spółdzielni mieszkaniowej, prawa wieczystego użytkowania gruntów oraz innych rzeczy,
 - nie podlegają rozliczeniu straty ze źródeł przychodów, z których dochody są wolne od podatku dochodowego.
4. **Podatnicy podatku dochodowego od osób prawnych** powinni natomiast pamiętać, że:
 - a) przy ustalaniu straty nie uwzględnia się:
 - strat przedsiębiorców przekształcanych, łączonych, przejmowanych lub dzielonych w przypadku przekształcenia formy prawnej, łączenia lub podziału przedsiębiorców z wyjątkiem przekształcenia spółki kapitałowej w inną spółkę kapitałową,
 - przychodów i kosztów uzyskania przychodów, ze źródeł przychodów położonych na terytorium RP lub za granicą, jeżeli dochody z tych źródeł nie podlegają opodatkowaniu podatkiem dochodowym albo są wolne od podatku,
 - strat przedsiębiorstw państwowych przejmowanych lub nabywanych na podstawie przepisów o komercjalizacji i prywatyzacji oraz strat instytucji kredytowej związanych z działalnością oddziału tej instytucji, którego składniki majątkowe zostały wniesione do spółki tytułu, wkładu niepieniężnego na utworzenie banku na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe.
 - b) strata podatkowa nie jest równoznaczna ze stratą bilansową. Odliczeniu od dochodu podlega wyłącznie strata określona dla celów podatkowych, a nie strata bilansowa wynikająca z rachunku zysków i strat.
5. Należy pamiętać, że kosztów uzyskania przychodów nie stanowią między innymi:
 - straty w środkach trwałych oraz wartościach niematerialnych i prawnych w części pokrytej sumą odpisów amortyzacyjnych,
- straty powstałe w wyniku likwidacji nie w pełni umorzonych środków trwałych, jeżeli środki te utraciły przydatność gospodarczą na skutek zmiany rodzaju działalności,
 - straty z odpłatnego zbycia wierzytelności, chyba że wierzytelność ta uprzednio została zarachowana jako przychód należny,
- straty powstałe w wyniku nieobjętych zwolnieniem od podatku akcyzowego ubytków wyrobów akcyzowych oraz podatek akcyzowy od tych ubytków,

Podatnicy wykazujący znaczne przychody i jednocześnie niski dochód lub straty z tytułu działalności gospodarczej oraz dokonujący odliczeń z tytułu strat z lat poprzednich

- straty powstałe w wyniku utraty lub likwidacji samochodów oraz kosztów ich remontów powypadkowych, jeżeli samochody nie były objęte ubezpieczeniem dobrowolnym,
 - straty (koszty) powstałe w wyniku utraty dokonanych przedpłat (zaliczek, zadatków) w związku z niewykonaniem umowy.
- 6. Ewidencjonując zdarzenia gospodarcze w urządzeniach księgowych należy również pamiętać, aby:
 - nie zaniżać wysokości osiąganych przychodów;
 - nie zawyżać kosztów uzyskania przychodów poprzez m.in.:
 - zaliczanie w ciężar kosztów i ewidencjonowanie faktur nieodzwierciedlających rzeczywiście wykonanych usług,
 - ewidencjonowanie faktur wystawionych przez podmioty nieistniejące,
 - zaliczanie bezpośrednio do kosztów wydatków poniesionych na wytworzenie lub zakup środków trwałych, gdy ustawy podatkowe takiej możliwości nie przewidują,
 - brak uwzględnienia w rozliczeniu roku podatkowego różnicy remanentów początkowego i końcowego,
 - zawyżanie odpisów amortyzacyjnych.

UWAGA! Podatnicy posiadający status „małego podatnika”, tj. podatnicy, u których wartość przychodu ze sprzedaży (wraz z kwotą należnego podatku od towarów i usług) nie przekroczyła w poprzednim roku podatkowym wyrażonej w złotych kwoty odpowiadającej równowartości 1.200.000 euro; (przeliczenia kwot wyrażonych w euro dokonuje się według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na pierwszy dzień roboczy października poprzedniego roku podatkowego, w zaokrągleniu do 1.000 zł) oraz podatnicy, którzy rozpoczęli w roku podatkowym działalność gospodarczą mogą dokonywać jednorazowych odpisów amortyzacyjnych od wartości początkowej środków trwałych zaliczonych do grupy 3-8 Klasyfikacji Środków Trwałych (KŚT) z wyłączeniem samochodów osobowych. Odpisu dokonuje się w roku podatkowym, w którym środki te zostały wprowadzone do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, do wysokości nieprzekraczającej w roku podatkowym równowartości kwoty 50.000 euro łącznej wartości tych odpisów amortyzacyjnych.

Jednorazowych odpisów amortyzacyjnych nie dokonuje podatnik rozpoczynający prowadzenie działalności gospodarczej, który w roku rozpoczęcia tej działalności, a także w okresie dwóch lat, licząc od końca roku poprzedzającego rok jej rozpoczęcia, prowadził działalność gospodarczą samodzielnie lub jako wspólnik spółki niemającej osobowości prawnej lub działalność taką prowadził małżonek tej osoby, jeżeli między małżonkami istniała w tym czasie wspólność majątkowa.

- 7. Aby nie popełniać błędów rozliczając stratę, należy pamiętać, aby:
 - nie odliczać strat z innych źródeł przychodów niż z tych, z których powstały,
 - nie rozliczać jednorazowo całej straty,
 - nie rozliczać w danym roku więcej niż 50% straty,

Podatnicy wykazujący znaczne przychody i jednocześnie niski dochód lub straty z tytułu działalności gospodarczej oraz dokonujący odliczeń z tytułu strat z lat poprzednich

- nie rozliczać całej straty w przysługującej wartości, jeżeli wielkość osiągniętego dochodu w roku podatkowym ogranicza możliwości odliczenia straty,
- nie odliczać straty z działalności gospodarczej od dochodu małżonka (osoby fizyczne),
- nie odliczać straty w dłuższym okresie niż 5 lat,
- nie odliczać straty bilansowej.

UWAGA! Zarówno nieprawidłowy sposób odliczania strat, jak i odliczanie strat w zawyżonej kwocie może narazić podatnika na konieczność zapłaty odsetek za zwłokę oraz sankcje przewidziane w ustawie Kodeks karny skarbowy.

Dodatkowe informacje można uzyskać:

- *Dzwoniąc do Krajowej Informacji Podatkowej z telefonu stacjonarnego (0 801055055) lub z telefonu komórkowego (22 3300330),*
- *Na stronie internetowej Ministerstwa Finansów www.mf.gov.pl.*

